

Оксана Луцевська
Віолетта Борігард

Oksana Lushchevska
Violetta Borigard

Пан
Коцький,
Міра
і море

Mr. Catsky,
Mira
and
the Sea

Братське – 2015

Для вас, Ді та Ка
For you, Di & Ka

За сніданком Міра розглядає чашку з намальованим морем. Їй не хочеться жувати канапку. А хочеться до моря. «Чи багато там зараз хвиль?»

Міра гортає улюблену книжку й зітхає. Пан Коцький сходить зі сторінки й сідає перед Мірою на стілець.

— Що ти таке, няв-у? — питає Пан Коцький.

— Я — Міра.

At breakfast, Mira keeps staring at a picture of the sea on her cup. She doesn't want to chew on her sandwich. She wants just to go to the seashore. "How many waves are there now?"

Mira flips the pages of her favorite book and sighs. Mr. Catsky comes right off the page and sits down in front of Mira on a chair.

"What are you, meow?" Mr. Catsky asks.

"I'm Mira."

Кіт мружить очі, розглядаючи Міру, і посмикує кінчиком хвоста.

— А чого ти сумна? І чому не їси канапку? — облизується він.

— Якби ти знав, як я хочу до моря!

— То ходімо!

Міра поспіхом віддає канапку Панові Коцькому. Тоді дістає з глибини шафи ласти й бере рюкзак.

The cat squints while looking at Mira, and wags the end of his tail.

“Why are you sad? And why aren’t you eating your sandwich?” he licks himself.

“If you only knew how badly I want to go to the sea!”

“Let’s go then!”

Mira quickly gives her sandwich to Mr. Catsky. Then she takes flippers out of the closet and grabs a backpack.

Пан Коцький і Міра простують міською площею повз фонтан. Міра простягає руку до води. Бризки летять їй аж на носа. Вона усміхається, коли перехожі витріщаються на ласті, причеплені до рюкзака. Вода так приємно шумує, що Міра заплющує очі.

— Тут трохи пахне морем, — замріяно каже вона. Наступної миті Міра сплескує в долоні. — Ой, забула!

— Що? — веде оком кіт.

— Бінокля!

— Няв-у, до моря ще далеко. Ніколи вертатися.

Міра спершу розгублюється: як же без бінокля? Та Пан Коцький рушає — і вона кидається навздогін.

Mr. Catsky and Mira make their way through the city square to a fountain. Mira plops her hand into the water. Splashes fly right up to her nose. She smiles at passersby, who stare at her flippers attached to the backpack. The water bubbles so pleasantly that Mira closes her eyes.

“It smells a little like the sea here,” she says dreamily. Mira suddenly claps her hands. “Oh, I forgot!”

“What?” says the cat, moving his eyes.

“Binoculars!”

“Meow, it’s a long way to the sea. There’s no time to go back.”

Mira is puzzled for a moment: what should she do without the binoculars? But Mr. Catsky moves on — and she tries to catch up.

Міра і Пан Коцький виходять на широку дорогу. Мірі тиснуть кеди.
Сонце сліпить очі. Ще трохи — і траса.

— Підемо навпростець, — каже Пан Коцький.

— Це як?

— Через соняшники!

— Ум... — Міра супиться. — Та їх же тут море!

Mira and Mr. Catsky end up reaching the main road. Mira's sneakers are too tight. The sun is irritating her eyes. A little bit more — and there would be a highway.

“We'll take a shortcut,” says Mr. Catsky.

“Which way?”

“Through the sunflowers!”

“Um...” Mira knits her brows. “But there's an entire sea of them here!”

Соняшники такі високі, що Мірі аж лячно. Вона підіймає зламану квітку і тримає її високо над головою. Щоб не загубитися. А тоді підбігає до Пана Коцького:

— Ходімо назад!

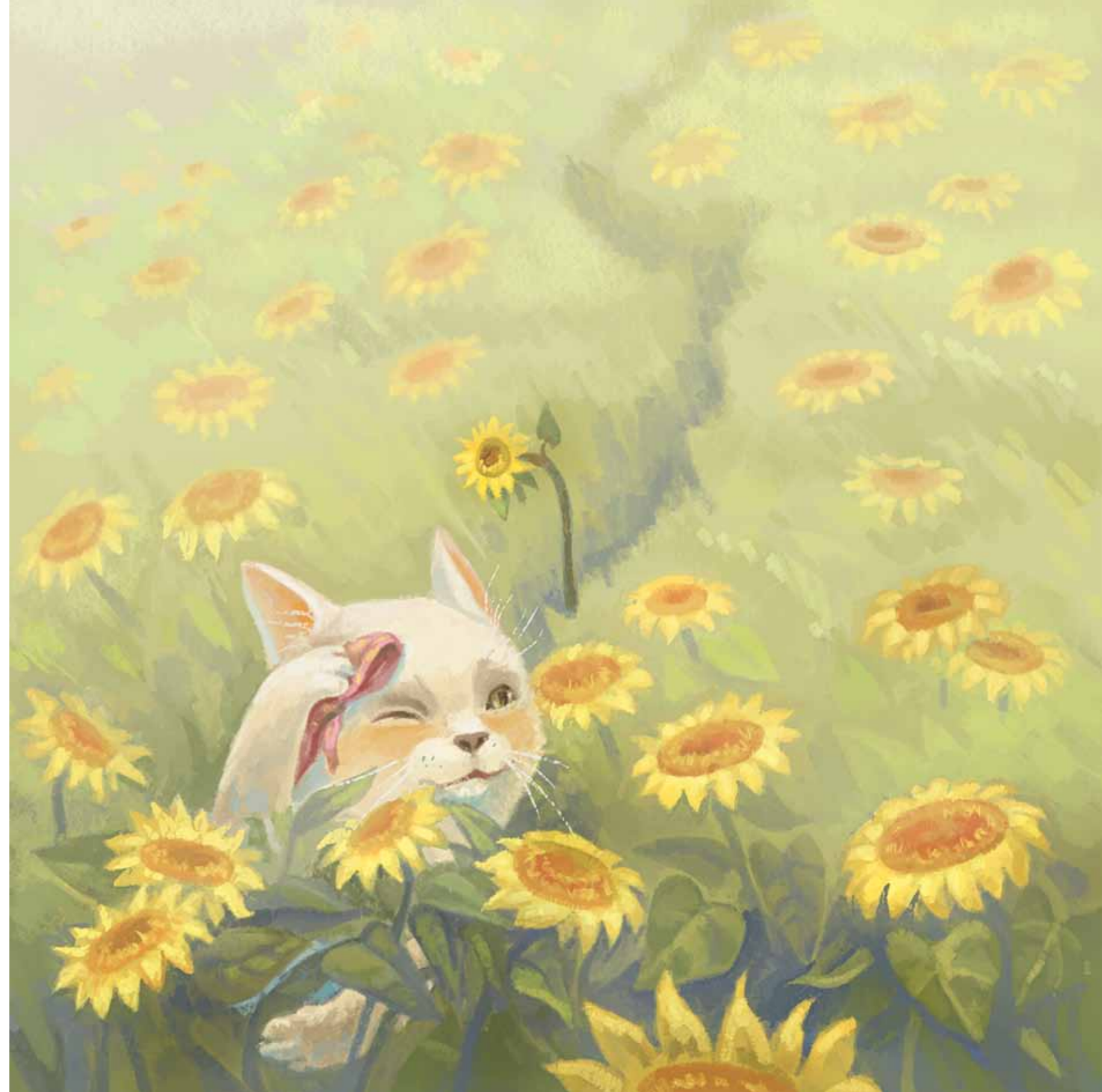
— Няв-у... — кіт не оглядається і веде далі.

The sunflowers are so high that Mira is frightened. She picks up a broken flower and holds it high up above her head. So as not to get lost. Then she runs up closer to Mr. Catsky:

“Let’s go back!”

“Meow,” the cat doesn’t look back and keeps going on.

Міра знає: там, за полем, пагорби. Коли вони з батьками тут проїжджають, то жартують, що між ними ховається море. Міра дивиться на пагорби. Височенько. Як нелегко йти!..

— Може, перепочинемо? — Мірі гаряче. Хочеться назад, додому. Але й до моря кортить. — Ну, довго ще?

Пан Коцький вдає, що не чує. Міра дметься. Тупає ногою.

— Няв-у? — перекривлює роздратовано. — Няв-у?!

Але кіт уже — край лісу.

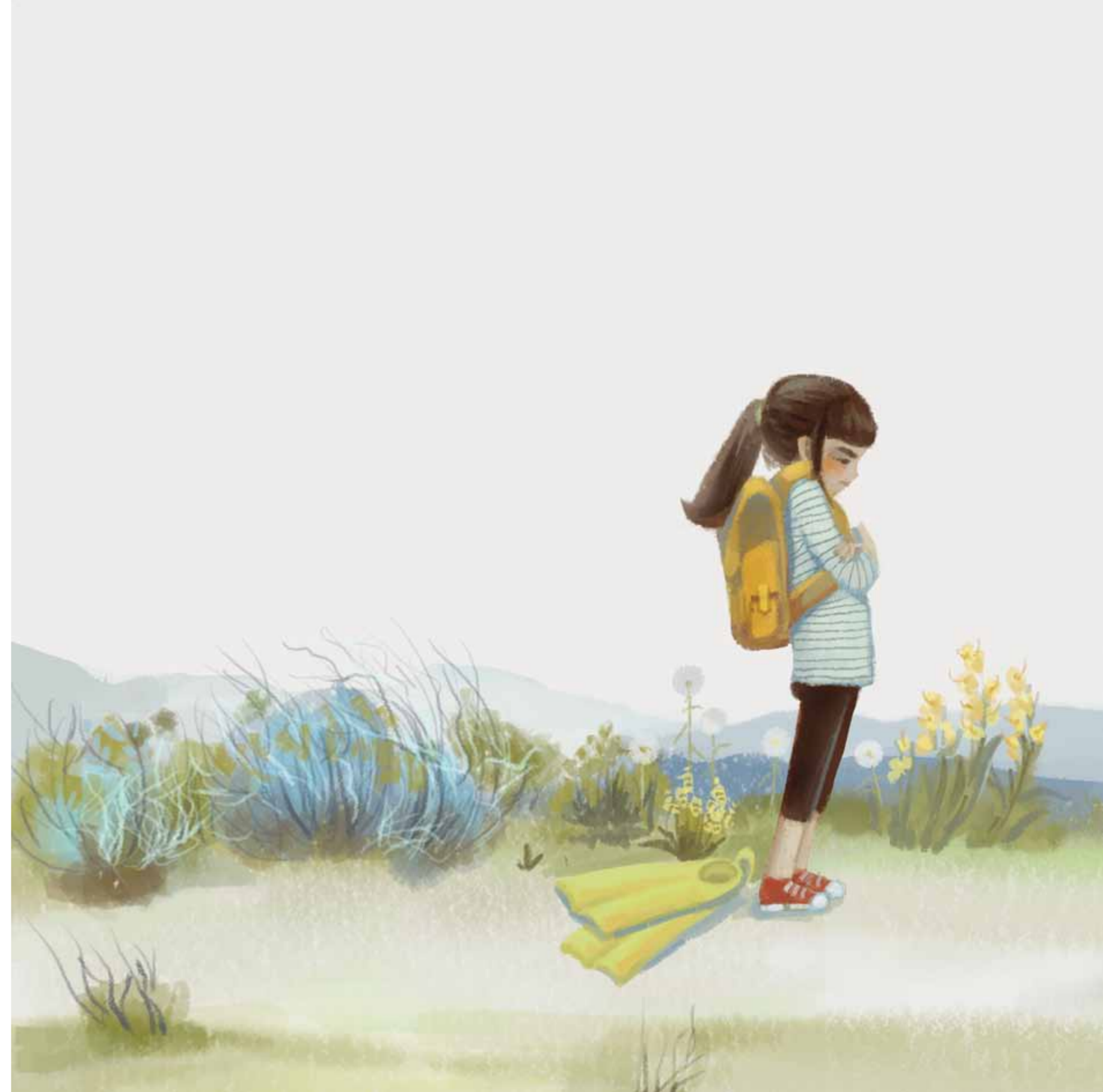
Mira knows there are several hills beyond this field. When she and her parents drive past these hills, they always joke that there's a sea hiding in-between. Mira looks at the hills. They're rather high. It's so hard to walk!..

“Maybe we should rest?” Mira feels hot. She wants to go back home. But, she is also longing for the sea. “How much longer is it?”

Mr. Catsky pretends not to hear. Mira huffs. She stamps her foot.

“Meow?” she says crossly. “Meow?!”

But the cat is already at the edge of the forest.

Міра озирається: вернуться? До мами, до тата? А як же море? І хвилі?
Ні, треба йти. Вона підтюпцем наздоганяє Пана Коцького.
— Спочинемо, няв-у, — мружиться кіт і вмощується у траві.
Що робити? Міра зітхає, лягає і кладе рюкзак під голову. А тоді довго
дивиться вгору.

Mira looks around: should I go back? To mom and dad? What about the
sea? What about the waves?

No, we have to move on. She jogs to catch up to Mr. Catsky.

“Let’s rest, meow,” the cat squints and lays down on the grass.

What should I do? Mira sighs, lies down, and puts the backpack under her
head. She stares up for a long time.

Мартин пролітає просто над ними.

— То ми десь біля моря! — підстрибує Міра, тицяючи на пташку. —
Охо! Хо-хо-хо!

Кіт похитує кінчиком хвоста.

Міра щасливо усміхається. Вона втішена, що не повернула додому.

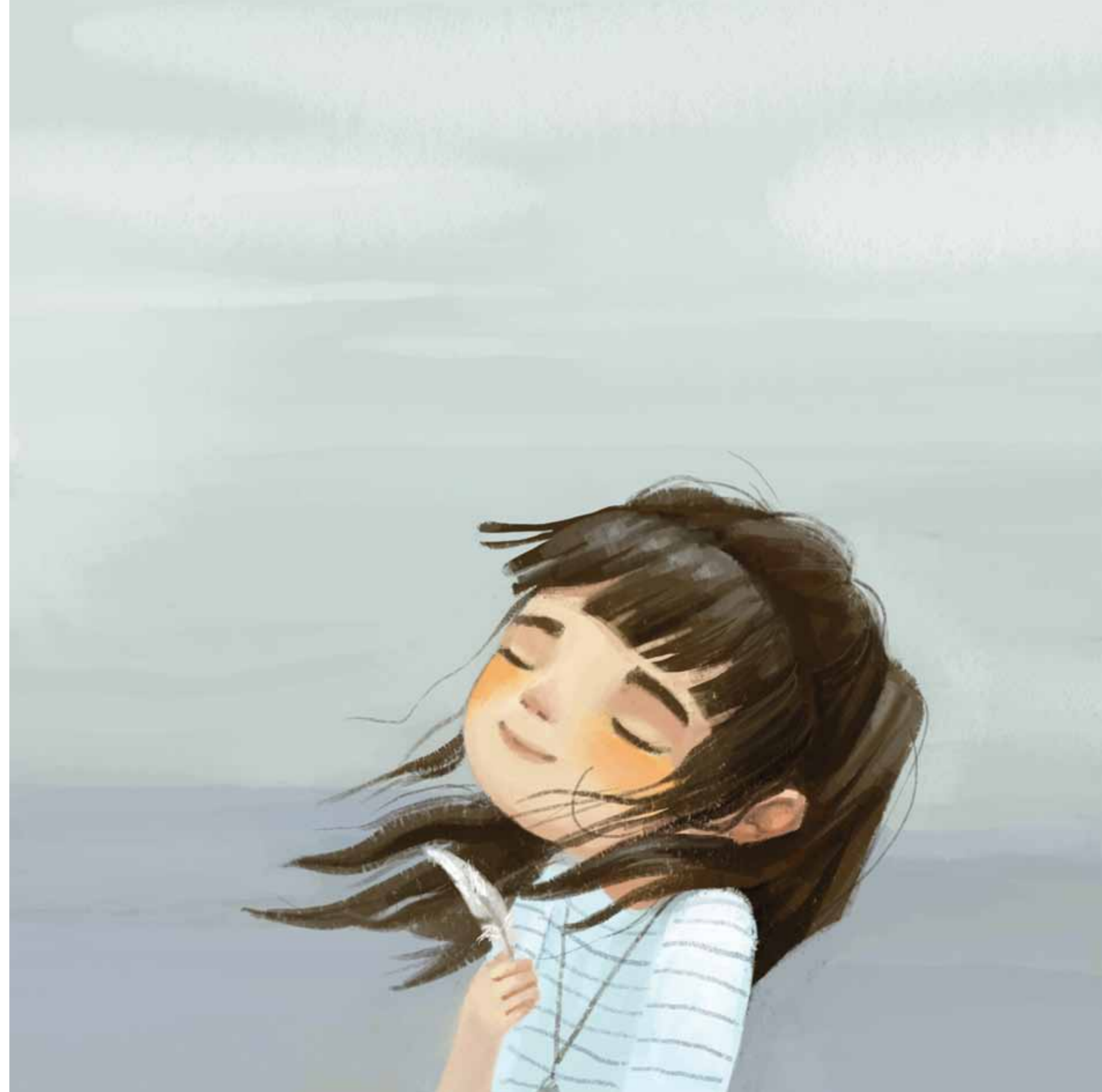

A seagull is flying right above them.

“We’re somewhere near the sea!” Mira jumps up pointing at the bird.
“E-e-e-ha! U-u-u-hu!”

The cat wags the end of his tail.

Mira smiles happily. She’s relieved that she didn’t turn back.

— У-гу-гу-гу-гу! — біжить Міра берегом.

— Няв-ур-р-р-р! — за нею Пан Коцький. — Няв-ур-р-р!

“U-u-u-u-hu-hu!” Mira runs along the shore.

“Meo-o-o-o-w!” Mr. Catsky is right behind her. “Meo-o-o-o-w!”

Хоч куди глянь — море. Без кінця-краю море.

Міра помічає, що сонце поволі повертає на вечір. Та вона не зважає.
Море таке гарне. І так багато хвиль!

— Скільки їх? — питається Пана Коцького.

— Няв-у? — його хвіст схожий на знак питання.

Сонце вже майже сіло — видно лишень його окраєць.

— Пора! — киває Пан Коцький.

— Бувай! — махає Міра морю. — До побачення! — сонним мартинам.
Їй так не хочеться прощатися.

The sea is everywhere around them. The sea with no end and no beginning.
Mira notices the sun slowly going down. But she turns her attention away.

The sea is so beautiful. There are so many waves!

“How many waves are there?” she asks Mr. Catsky.

“Meow?” his tail curls into a question mark.

The sun is almost down — only its crust is barely visible.

“It’s time to go!” Mr. Catsky nods to her.

“Bye!” Mira waves good-bye to the sea. “See you soon!” she says to the
sleepy seagulls. She doesn’t want to bid farewell.

Дорога додому минає швидко. Пан Коцький проводить Міру аж до дверей.

— До зустрічі! — позіхає Міра.

— Няв-у, — прощаючись, кіт поводить хвостом — і зникає.

Міра кладе на місце рюкзак і ласти. З обкладинки книжки на неї дивиться вусатий Пан Коцький. Міра щасливо зітхає, бо певна: вони підуть до моря знову. А може, ще багато разів. Там буде багато хвиль. І головне — бінокля б не забути.

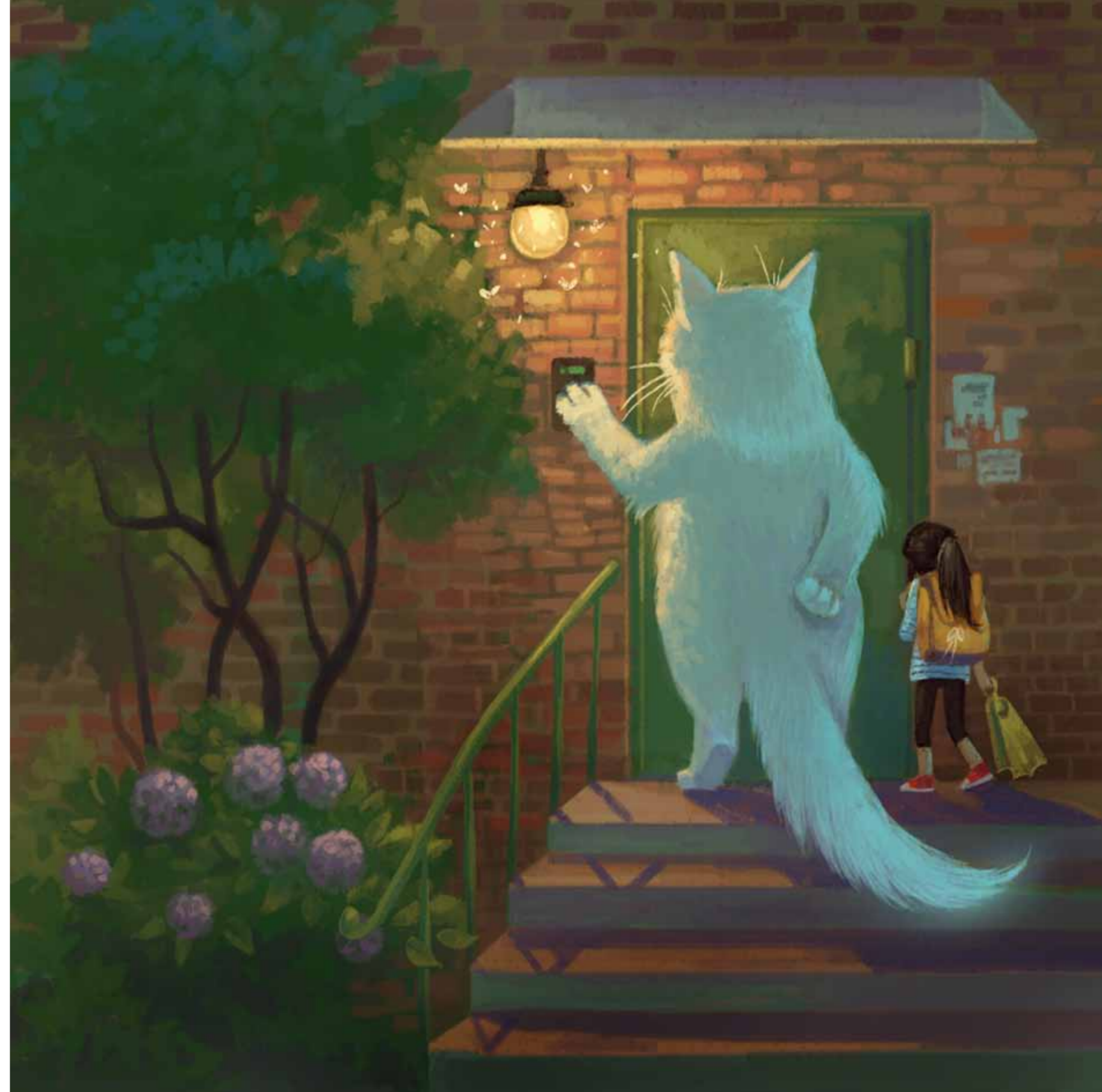

The road home passes quickly. Mr. Catsky takes Mira right to her doorstep.

“See you!” Mira yawns.

“Meow-ow!” the cat wags his tail and disappears.

Mira puts her backpack and flippers back in place. Whiskered Mr. Catsky keeps looking at her from the cover of the book. Mira sighs happily because she knows that they’ll go to the sea together again. Maybe even many times. There will be so many waves there. And most of all next time – she mustn’t forget her binoculars.

УДК 821.161.2-93-3.03=111]”20”
ББК Ш9(4Укр)6-4+Ш9(4Укр)680
Л-87

Луцевська, Оксана

Л-87 Пан Коцький, Міра і море / Mr. Catsky, Mira and the Sea. Книжка-білінгва / Худож. В. Борігард. – К.: Братське, 2015. — 24 с.: іл.

ISBN 978-966-97380-4-2

Міра мріє про море, але ж воно так далеко! Одного дня до неї приходять незвичайний гість, і от уже Міра вирушає в дивовижну мандрівку. Які пригоди на неї чекають? Що трапиться з Мірою на шляху? Чи дістанеться вона до моря? Книжка-картинка українською та англійською мовами розповідає про дружбу, мрії й фантазії, а також про потребу вибору в захопливих та інколи непростих життєвих ситуаціях.

Mira dreams about the sea, but it is so far away! One day an unusual guest visits her, and suddenly Mira plunges into an unexpected journey. Will it be adventurous? What will happen to Mira on the way? Will she reach the sea? This bilingual Ukrainian-English picturebook tells a story of friendship, imagination, and what happens when one faces life's exciting and sometimes uneasy dilemmas.

Літературно-художнє видання

Оксана Луцевська
Віолетта Борігард

Oksana Lushchevska
Violetta Borigard

Пан
Коцький,
Міра
і море

Mr. Catsky,
Mira
and
the Sea

Текст Оксани Луцевської
Ілюстрації Віолетти Борігард
Переклад Оксани Луцевської, Михайла Найдана
Випусковий редактор Юлія Березенко
Літературне редагування Валентини Вздольської
Коректура Марії Литвин, Лариси Бобрової
Верстка Юлії Березенко

Підписано до друку 26.05.2015 р. Формат 84x104/12.

Друк офсетний. Гарнітура AGGalleonC.

Наклад 1000 прим. Зам. № 5-05-2601.

Обл.-вид. арк. 2,7. Ум. друк. арк. 3,24.

Віддруковано на ПрАТ “Харківська книжкова фабрика “Глобус”,
вул. Енгельса, 11, м. Харків, 61012.
Свідоцтво ДК № 3985 від 22.01.2011

© Луцевська О., текст, 2015
© Борігард В., ілюстрації, 2015
© Братське, 2015

ISBN 978-966-97380-4-2